

یادداشت

الگوی هخامنشی توسعه ترانزیت

سهیل مصباح، کارشناس ترانزیت: نقش آفرینی داریوش در راه ابریشم، ایران باستان را تبدیل به قدرت بزرگ اقتصادی زمان خود کرد. ایران هنوز هم می‌تواند با اجرای الگویی مشابه، تحول اقتصادی کلان ایجاد کند داریوش یکم، سومین شاه هخامنشی، نقش بسیار مهمی در توسعه و تحکیم قدرت اقتصادی ایران باستان ایفا کرد. او با استفاده از موقعیت جغرافیایی ایران و راه‌های تجاری، به‌ویژه راه ابریشم، تلاش کرد امپراتوری خود را از نظر اقتصادی تقویت کند. داریوش این کار را با مہیاکردن موارد زیر محقق کرد.

توسعه زیرساخت‌ها:

داریوش به ساخت و توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل اهتمام ویژه‌ای داشت. او جاده‌های اصلی را با دقت طراحی و ساخته و برای تسهیل حرکت کاروان‌ها و تجارت، اتوبان معروف راه سلطنتی را ایجاد کرد. این جاده از سارد در آسیای صغیر تا سوزا در پارس ادامه داشت و کاروان‌ها را قادر می‌ساخت تا سریع‌تر و ایمن‌تر کالاهای خود را انتقال دهند.

ایران همچنان می‌تواند با توسعه زیرساخت‌های مهم و اصلی، سرعت و ایمنی کریدورهای عبوری را خود را افزایش دهد. توسعه راه‌های جاده‌ای اصلی، راه‌آهن و بنادر، از جمله مواردی هستند که مسیر ایران را در مقایسه با رقیبا صاحب امتیاز خواهند کرد.

ایجاد تفاهم‌نامه‌های مشترک با کشورهای همسایه:

داریوش از طریق دیپلماسی و عقد معاهدات با ملت‌های همسایه، مسیرهای تجاری جدیدی را گسترش داد. این روابط نه‌تنها موجب رشد اقتصادی می‌شد، بلکه به تثبیت قدرت سیاسی ایران نیز کمک کرد.

در عصر فعلی کشورها برای تسهیل تجارت و به تبع آن، ترانزیت و حمل‌ونقل، با ایجاد تفاهم‌نامه‌های دوجانبه و چندجانبه تجارت را تسریع می‌بخشند؛ اتصال سیستم گمرکات کشورهای مختلف از جمله مصادیق این موضوع است.

ایجاد پست‌های کاروانی:

داریوش با تأسیس پست‌های کاروانی در نقاط راهبردی، امکان استراحت و تأمین مایحتاج کاروان‌ها را فراهم کرد. این پست‌ها نه‌تنها برای استراحت و تجدید قوا مؤثر بودند، بلکه به تجار این امکان را می‌دادند کالاهای خود را امن نگه داشته و در صورت لزوم، کالاهای جدیدی را خریداری کنند. در عصر ما، ایجاد پارک‌های لجستیکی به‌روز در کشورهای مختلف، می‌تواند مصادیق این موضوع باشد؛ اقدامی که کشورهایی مانند ترکیه و امارات متحده عربی برای جذب محموله‌های کشورهای مختلف انجام می‌دهند. بنابراین لازم است ایران نیز با ایجاد این مراکز لجستیکی بین‌المللی به توسعه ترانزیت خود بپردازد.

توسعه سیستم مدیریت حمل‌ونقل:

داریوش با سازمان‌دهی و مدیریت بهینه حمل‌ونقل، به کاهش هزینه‌ها و زمان باربری کمک کرد. او نظام اداری مستحکمی به وجود آورد که به شناسایی و تعیین هزینه‌های بار و کنترل مسیرها کمک می‌کرد.

کاهش بوروکراسی اداری در مسیر و در مرزها، از مصادیق این موضوع در عصر ما به حساب می‌آیند؛ امری که کشورهای ذی‌نفع کریدورهای رقیب ما سعی دارند با حل آن به توسعه و تجاری‌سازی کریدورهای خود بپردازند.

تأمین امنیت راه‌ها و کالاهای عبوری:

داریوش روی امنیت جاده‌ها و تأمین عبور و مرور کاروان‌ها تمرکز داشت. با آموزش و تجهیز نیروی نظامی، توانست امنیت را در مسیر حمل‌ونقل برقرار کند و از سرقت و حملات احتمالی جلوگیری کند. این امنیت باعث جلب اطمینان تجار از استفاده از این مسیر می‌شد.

دست‌نبردن در پلمب کانیتیرهای ترانزیتی و احترام به پلمب کشور مبدأ و عدم بازرسی‌های بی‌مورد، از مصادیق امنیت بار در عصر ما به حساب می‌آید؛ امری که ایران برای نقش آفرینی در کریدورهای بین‌المللی باید آن را حل کند.

توسعه سیستم اطلاعاتی:

ایجاد سیستم اطلاعاتی برای ردیودل‌کردن اخبار و اطلاعات، از جمله بروز خطرات در مسیرها، به تجار و کاروان‌ها این امکان را می‌داد که قبل از حرکت، از امنیت مسیرها آگاه شوند. این اطلاعات می‌توانست شامل خبرهایی درباره دزدان یا شرایط آب‌وهوایی دشوار باشد.

راه‌اندازی سیستم کنترل آخرین وضعیت محموله توسط صاحبان کالای خارجی در قرن جدید مصداق این موضوع است؛ موضوعی که کشورهای توسعه‌یافته بر آن تأکید و تمرکز دارند اما متأسفانه در ایران هنوز به صورت عملیاتی اجرا نشده است.

خبر

کاهش ۲۲ درصدی حجم آب مخازن سدها

براساس آخرین آمار از ابتدای سال آبی تا تاریخ ۳۰ اردیبهشت‌ماه، میزان حجم آب مخازن سدهای کشور ۲۲ درصد کاهش یافته و میزان بارش‌ها نیز در مقایسه با تاریخ مشابه سال قبل ۱۰ درصد کاهشی بوده است.

به گزارش ایستنا، میزان ورودی مخازن کل کشور از ابتدای سال آبی (ابتدای مهرماه) تا ۳۰ اردیبهشت‌ماه معادل ۱۹.۹۶ میلیارد مترمکعب بوده که در قیاس با سال گذشته که عددی معادل ۳۳.۶۹ میلیارد مترمکعب بوده، ۴۱ درصد کاهش داشته است. همچنین میزان کل خروجی سدهای کشور نیز در مقایسه با سال قبل با ۱۷ درصد کاهش مواجه بوده است. حجم آب موجود مخازن اکنون ۲۷۰۴ میلیارد مترمکعب ثبت شده که این عدد در مقایسه با سال قبل که عددی معادل ۳۴.۷۱ میلیارد مترمکعب بوده، ۲۲ درصد کاهش یافته است. همچنین حجم پرشدگی سدهای کشور نیز تا این تاریخ ۵۲ درصد است.

امسال آسمان ۴۰ درصد کمتر بارید

وضعیت برخی از سدهای مهم کشور بیانگر این است که در ۱۲ سد، درصد پرشدگی کمتر از ۲۰ درصد است، به‌طوری‌که سد لار تهران، سد دوستی و طرق استان خراسان رضوی، سد پانزده خرداد حوضه قمبرود، سد استقلال و شمیل و نیان استان هرمزگان، سد تهم استان زنجان، سد رودبال داراب استان فارس، سد تنگبویه سیرجان و نسای استان کرمان و سد سلاوه استان مرکزی کمتر از ۲۰ درصد آب دارند. همچنین ارتفاع کل ریزش‌های جوی کشور معادل ۱۴۱.۵ میلی‌متر است. این مقدار بارندگی در مقایسه با میانگین دوره‌های مشابه درازمدت (۲۲۸.۸ میلی‌متر) ۳۸ درصد کاهش و در مقایسه با دوره مشابه سال آبی گذشته (۲۳۴.۹ میلی‌متر) ۴۰ درصد کاهش را نشان می‌دهد.

در شرایطی که تنش‌ها میان ایران، اسرائیل و ایالات متحده به بالاترین سطح در سال‌های اخیر رسیده است، احتمال بروز یک تقابل گسترده بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود. این تقابل در صورت شکست مذاکرات ایران و ایالات متحده بر سر توافق هسته‌ای، بسیار قریب‌الوقوع خواهد بود. چنین تقابلی، پیامدهای چندلایه و دامنه‌داری خواهد داشت که تنها به دو کشور محدود نمانده و به سرعت ابعاد منطقه‌ای و جهانی پیدا می‌کند. در سطح منطقه‌ای، چنین جنگی به سرعت مرزها را درمی‌نوردد. احتمال گسترش دامنه درگیری به کشورهای عربی، تهدید امنیت سکوها‌های نفتی و پایگاه‌های نظامی آمریکا و وقوع حملات تلافی‌جویانه به متحدان واشنگتن از جمله سناریوه‌ها محتمل است. حمله به مسیرهای کشتیرانی و اختلال در صادرات انرژی، می‌تواند به جهش تاریخی قیمت نفت و بی‌ثباتی در بازارهای جهانی منجر شود. کشورهای عربی مانند عربستان، امارات و حتی ترکیه نیز ممکن است وارد چرخه‌ای از ناامنی و رقابت تسلیحاتی شوند. این تنش‌ها در سطح جهانی، تجارت بین‌المللی را مختل و رشد اقتصادی را کند می‌کند. صندوق بین‌المللی پول هشدار داده، تشدید درگیری، پیامدهای اقتصادی گسترده‌ای به دنبال خواهد داشت. برای ایالات متحده، این درگیری علاوه بر تحمیل هزینه‌های هنگفت نظامی و تلفات انسانی، موجب بی‌ثباتی سیاسی داخلی و انتقادات شدید افکار عمومی خواهد شد. جهش قیمت انرژی و کندی رشد اقتصادی، خطر رکود تومری را در آمریکا نیز افزایش می‌دهد. از سوی دیگر، با ورود بازیگرانی مانند روسیه و چین که منافع راهبردی در ایران و منطقه دارند، تقابل تهران-واشنگتن می‌تواند به برخورد چندجانبه و حتی جنگ سرد در خاورمیانه منجر شود. با این وجود، پیش‌بینی واقع‌بینانه این است که جنگ، با هر سطحی از شدت، نه‌تنها به بازدارندگی منجر نخواهد شد، بلکه فاجعه‌ای زنجیره‌ای خواهد بود که برنده‌ای در آن وجود ندارد.

در چنین شرایطی که سایه یک درگیری نظامی تمام‌عیار بر فراز خاورمیانه سنگینی می‌کند، مسیر دیپلماسی و توافق هرچند دشوار، زمان‌بر و پُر از بی‌اعتمادی، تنها گزینه‌ای است که می‌تواند مانع فروپاشی نظم شکننده خاورمیانه و آغاز یک فاجعه جهانی شود. این مسیر به تصمیم‌های شجاعانه، پذیرفتن واقع‌گرایی، اجماع بین‌المللی و کشون فضای گفت‌وگوی سازنده در سطوح پنهان و آشکار نیاز دارد.

توافق، نه به‌عنوان یک امتیاز، بلکه ضرورتی برای گریز از جنگ و ویرانی است؛ بازگشت ایران و ایالات متحده به میز مذاکره و سفر دونالد ترامپ به سه کشور عربستان سعودی، قطر و امارات متحده عربی، بار دیگر امید به توافق را زنده کرد و گمانه‌زنی‌ها در محافل سیاسی به‌ویژه رسانه‌های بین‌المللی بیش از پیش داغ شده است. جمع‌بندی تحلیل این رسانه‌ها نشان می‌دهد مذاکره و نه جنگ، تنها مسیر دستیابی به یک توافق پایدار است. هرچند برخی تحلیلگران، مسیر اقدامات دیپلماتیک و اعتمادساز برای کاهش تنش‌ها و پایداری توافق را بسیار سخت و دشوار می‌بینند اما تحقق یک یا چند مرحله‌ای آن با توجه به این پیشنهادها، مثبت ارزیابی می‌شود:

۱- مدیریت تنش با دیپلماسی نرم و چندلایه؛ میانجیگری کشورهای بی‌طرف (مانند عمان و قطر) و اتحادیه اروپا به‌ویژه فرانسه و حتی سوئیس به اعتمادسازی و اجماع بین‌المللی مذاکره کمک می‌کند. به‌گفته بی‌بی‌سی، حتی «مذاکرات پشت پرده» (دیپلماسی پنهان) نیز می‌تواند مانع انفجار گاز بحران شود. هم‌زمان با پیگیری توافق، می‌توان از دیپلماسی توازن برای تعامل با شرق (روسیه و چین) و دیپلماسی منطقه‌ای برای تقویت همراهی کشورهای منطقه به‌ویژه عربستان بهره برد. این رویکرد چندلایه، هزینه فشار حداکثری را کاهش و اعتماد منطقه‌ای ایران را ارتقا می‌دهد.

۲- احیای محدودشده بجام با ضمانت اجرائی: بازگشت کامل به توافق ۲۰۱۵ در شرایط فعلی دشوار است، اما می‌توان از یک مدل «توافق» در برابر اقدامات قابل راستی آزمایی» بهره گرفت؛ مدلی که به‌نوشته فایننتال‌تایمز، ایران با کاهش سطح غنی‌سازی، امکان دسترسی به بخشی از منابع مالی بلوکه‌شده را فراهم می‌کند.

۳- اعتمادسازی از طریق اقدامات نمادین: کاهش داوطلبانه سطح غنی‌سازی به ۳،۶۷ درصد، شفاف‌سازی عمومی برنامه هسته‌ای و دعوت از کارشناسان بین‌المللی برای بازدید از تأسیسات، می‌تواند نشانه‌های حسن نیت و گام‌های مثبت برای رفع نگرانی‌ها باشد.

۴- کاهش تحریم‌های غیرهسته‌ای در مراحل اولیه: کاهش تحریم‌های مربوط به بخش‌های غیرهسته‌ای مانند تجارت نفت، می‌تواند انگیزه ایران برای تمرکز بر مذاکرات را افزایش دهد.

۵- گشایش خط ارتباطی مستقیم (هات‌لاین): ایجاد خط تماس اضطراری میان رؤسای جمهور یا وزرای خارجه و انجام مذاکره رودررویی مقامات دیپلماتیک دو کشور ایران و ایالات متحده حتی در تهران، علاوه بر رفع سوءتفاهم‌ها و مهار تنش‌های سهوی، می‌تواند روند مذاکرات را تسهیل و تسریع کند. پیشنهادی که در تحلیل آن بی‌بی‌نوز نیز بر ضرورت برقراری ارتباط فوری و مستقیم میان دو طرف تأکید شده است. ایجاد پلتفرم گفت‌وگوی امن از طریق توسعه سامانه‌های اختصاصی وینبار

گازکشی منازل حذف می شود؟

استاد دانشگاه صنعتی شریف گفت: اگر مصرف بخش خانگی از گاز به برق تغییر کند و گاز را صادر یا به مصرف تولید برق برسانیم، در مجموع به راندمان بالاتری دست خواهیم یافت، اما امکان اجرا نداریم. به عبارت دیگر، این برنامه در تئوری درست است و امکان عملیاتی‌شدن ندارد.

هاشم اورعی در گفت‌وگو با ایلنا، درباره امکان جایگزینی برق با گاز در منازل اظهار داشت: موضوع این است که ما سرمایه‌گذاری که نباید انجام می‌دادیم را انجام دادیم و به اقصی‌نقاط کشور گازرسانی کرده‌ایم. ظرف چند دهه اخیر سرمایه‌گذاری عظیمی انجام شده و دومین حامل انرژی را به تمام منازل کشور رسانده‌ایم؛ یعنی اشتباهی که نباید را مرتکب شده‌ایم و یک شبه نمی‌توانیم مسیر را تغییر دهیم. او افزود: اکنون تمام تجهیزات داخل منازل از جمله بخاری و وسایل یخ‌تویز گازسوز است و اگر بنا داریم برق را جایگزین کنیم، تمام اینها باید برقی شوند و بعد گاز مازاد را صادر کنیم. بنابراین امروز این کار عملی نیست و اگر هم این امکان وجود داشته باشد بسیار سخت، هزینه‌بر و زمان‌بر است.

استاد دانشگاه صنعتی شریف خاطرنشان کرد: ما باید از ابتدا روی پروژه مذکور برنامه‌ریزی می‌کردیم اما مسیر را اشتباه طی کردیم. او تصریح کرد: اگر مصرف بخش خانگی از گاز به برق تغییر کند و گاز را صادر یا به مصرف تولید برق برسانیم، در مجموع به راندمان بالاتری دست خواهیم یافت، ولی امکان اجرا نداریم. به عبارت دیگر این برنامه در تئوری درست است و امکان عملیاتی‌شدن ندارد. اورعی گفت: ما ۲۶ میلیون خانوار در کشور داریم که تمام این خانوارها باید تجهیزات خود را تغییر و از وسایل برقی استفاده کنند. این کار بزرگی است که در شرایط فعلی امکان اجرا ندارد. ما میلیارد دلار صرف لوله‌کشی و انتقال گاز کرده‌ایم و اکنون کنارگذاشتن و بلااستفاده‌اندن آن کار سختی است، ضمن اینکه برخی لایه‌ها و فشارها نیز مانع از اجرا خواهند شد؛ مثلا طبق اعلام وزارت نیرو در تاریخ ۲۴ اردیبهشت، برق صنایع فولادی به مدت ۱۵ روز باید قطع می‌شد، اما به دلیل فشار لایه‌ها در ۳۱ اردیبهشت این قضیه ملغی و اعلام شد که برق این صنایع قطع نخواهد شد. موضوع دیگر مربوط به سه‌نرخ‌شدن گازوئیل است که بنا بود از ابتدای تیرماه اجرا شود که از هم‌اکنون شاهد اعتراض و اعتصاب هستیم که به نظر می‌رسد این برنامه هم به عقب خواهد افتاد. نتیجه اینکه پروژه‌ای مثل جایگزینی گاز و برق هم قطعا با چالش مواجه خواهد بود؛ این پروژه شدنی است اما مردم باید به دولت اعتماد کنند، منافع ملی حرف اول را بزند و دولت چابک و بخش خصوصی قوی‌ای کار بپاید. او تأکید کرد: اولین کار اینکه باید بررسی اقتصادی انجام شود و ببینیم اگر سرمایه‌گذاری که در حوزه گازرسانی انجام شده، بلااستفاده بماند و برق جایگزین شود؛ چه منفعت اقتصادی حاصل خواهد شد. باید کار

خط باریک دیپلماسی و درگیری

چرا هنوز می‌توان توافق کرد؟

امیرحسام اسحاقی

استادان‌شگاه

و اتاق گفت‌وگو (با پروتکل‌های رمزگذاری‌شده) نیز می‌تواند علاوه بر فراهم‌کردن زمینه مذاکره و تبادل اطلاعات فنی محرمانه، از تعدد سفرهای فیزیکی مقامات و کارشناسان بکاهد.

۶- مواقت‌ب با افزایش نظارت‌ها و راستی‌آزمایی: اجرای پروتکل الحاقی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و بازرسی منظم و سرزده از تأسیسات هسته‌ای، می‌تواند برای اطمینان از عدم انحراف برنامه هسته‌ای ایران مؤثر باشد.

۷- ایجاد سازوکار مالی بین‌المللی برای آزادسازی تدریجی دارایی‌ها: تحریم‌ها به‌صورت مرحله‌ای و در ازای پایبندی ایران به تعهدات برداشته شود. ایران به دنبال دسترسی به منابع مالی بلوکه‌شده است؛ ایجاد یک صندوق مالی تحت نظارت نهادهای بین‌المللی مانند بانک جهانی می‌تواند روند آزادسازی دارایی‌ها را تضمین کند.

۸- حذف پیش‌شرط‌ها: در گام نخست باید از پیش‌شرط‌ها و مطالبات حداکثری که روند مذاکرات را کند یا با بن‌بست مواجه می‌کند، صرف‌نظر کرد.

۹- ضمانت اجرای بلندمدت توافق: اجماع داخلی در ایالات متحده و ایران برای اجرا و پایبندی بلندمدت به مفاد توافق از طریق تصویب و اجرای قوانین حمایتی و نظارتی مستمر اهمیت دارد.

۱۰- تعهد کتبی آمریکا به عدم خروج یک‌جانبه از توافق: نیویورک‌تایمز و وال‌استریت‌ژورنال اشاره کرده‌اند که ایران خواستار تضمین‌هایی برای جلوگیری از تکرار خروج آمریکا از برجام مانند سال ۲۰۱۸ است. تعهد کتبی با مصوبه کنگره آمریکا می‌تواند این نگرانی را کاهش دهد.

۱۱- توقف موقت تولید اورانیوم: ایران در گام نخست و در قالب یک توافق موقت، فعالیت‌های غنی‌سازی اورانیوم را موقتاً با رقیق کند و در مقابل، برخی تحریم‌ها کاهش یابد. به گزارش یورونیوز، آمریکا بر توقف تولید اورانیوم با خلوص بالا به‌عنوان گام اعتمادساز در ازای کاهش تحریم‌ها تأکید دارد؛ گرچه برخی از برچیدن کامل برنامه هسته‌ای ایران یا ایده «توافق صفر غنی‌سازی» برای رفع نگرانی‌های بلندمدت طرف‌های مقابل سخن می‌گویند. بر این اساس، ایران متعهد می‌شود به طور کامل از فعالیت‌های غنی‌سازی اورانیوم دست بردارد و در عوض، دسترسی به فناوری‌های هسته‌ای صلح‌آمیز، تضمین‌ها و تسهیلات اقتصادی و فناوریانه قوی دریافت کند. این در حالی است که ایران از تضمین حقوق هسته‌ای صلح‌آمیز در چارچوب معاهده NPT دفاع می‌کند.

۱۲- مرحله‌بندی توافق در چارچوب یک نقشه راه: بهتر است، گام نخست مذاکره بر حل‌وفصل مسائل فنی تأکید کند و سپس به مسائل سیاسی و تحریمی متمرکز شود.

۱۳- ایجاد صندوق اقتصادی مشترک: سازوکار مالی مشروط برای تشویق به پایبندی ایران، بی‌تأثیر نخواهد بود.

۱۴- تشکیل کارگروه‌های تخصصی منطقه‌ای: به نوشته وال‌استریت‌ژورنال، تشکیل کارگروه‌هایی با مشارکت کشورهای حاشیه خلیج فارس مانند عربستان برای بحث درباره امنیت منطقه‌ای، می‌تواند نگرانی‌ها را کاهش و حمایت از توافق را افزایش دهد. تشکیل یک شورای مشورتی منطقه‌ای با حضور کشورهای منطقه‌ای مانند اعضای شورای همکاری خلیج فارس برای نظارت بر اجرای توافق و حل‌وفصل نگرانی‌های امنیتی منطقه‌ای نیز راهگشاست. این شورا می‌تواند به عنوان یک پل بین ایران، آمریکا و کشورهای منطقه عمل کند و اطمینان دهد که توافق نه‌تنها برای ایران و آمریکا، بلکه برای کل منطقه مفید است. علاوه بر این، می‌توان با مشارکت کشورهایمانند ترکیه، عراق یا هند مذاکرات منطقه‌ای گسترده‌تری داشت. علاوه بر دولت‌ها، سازمان‌هایی مانند گروه بین‌المللی بحران (ICG) یا بنیادهای علمی نیز می‌توانند نشست‌های غیررسمی برگزار کنند.

۱۵- طراحی پروژه مشترک هسته‌ای با نظارت بین‌المللی: طبق گزارش نیویورک‌تایمز، ایران پیشنهاد راه‌اندازی تأسیسات هسته‌ای مشترک با آمریکا یا عربستان را مطرح کرده است. این پروژه می‌تواند شامل کاهش سطح غنی‌سازی، انتقال ذخایر اورانیوم غنی‌شده و نظارت خارجی باشد. وال‌استریت‌ژورنال نیز برای اعتمادسازی به موضوع انتقال ذخایر اورانیوم غنی‌شده با درصد بالا به یک کشور بی‌طرف مانند سوئیس یا ترکیه اشاره کرده است.

۱۶- ایجاد مکانیسم حل اختلاف بین‌المللی: یورونیوز پیشنهاد داد با ایجاد یک مکانیسم حل اختلاف با حضور منابع بی‌طرف مانند اتحادیه اروپا یا سازمان ملل می‌توان از بن‌بست‌های آینده به‌ویژه اختلاف بر سر اجرای تعهدات جلوگیری کرد.

۱۷- تضمین مشارکت اروپا در توافق جدید: جلب نظر سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان برای حصول و تقویت این توافق، بسیار حیاتی است.

۱۸- کاهش لفاظی‌های رسانه‌ای و تهدیدات علنی: نیویورک‌تایمز تحلیل کرده که تهدیدات علنی، مانند اظهارات ترامپ مبنی بر تحریم‌های مضاعف یا اقدام نظامی، عقلانیت و فضای منطقی مذاکرات را متشنج می‌کند. توافق بر عدم اظهارات تحریک‌آمیز، می‌تواند موجب تلطیف فضای دیپلماتیک شود. دیپلماسی عمومی و رسانه‌ای نیز با نشر پیام‌های مثبت و آشتی‌جویانه، افکار عمومی را تثویر کرده و مانع تشویش آذهان عمومی می‌شود.

کارشناسی و بررسی اقتصادی صورت گیرد و ببینیم کدام‌یک منافع بیشتری برای کشور خواهد داشت.

این کارشناس حوزه انرژی گفت: در فصل زمستان تا ۷۰ درصد گاز کشور در بخش خانگی به مصرف می‌رسد، در نتیجه اگر این پروژه جایگزینی اجرا و گاز از منازل حذف شود، بخش قابل توجهی از آن باید صرف نیروگاه‌ها برای تولید برق شود؛ زیرا مصرف برق به‌شدت افزایش خواهد یافت. باید به دنبال احداث نیروگاه سیکل ترکیبی با راندمان بالا و فناوری روز باشیم بخشی از گاز را نیز در اختیار صنایع قرار دهیم و بخشی را هم صادر کنیم. او تأکید کرد: در هر حال باید کار کارشناسی شود و مزایا و معایب اجرای این کار در یک برنامه ۱۰ساله مورد بررسی قرار گیرد. به گزارش ایلنا، روز گذشته مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور در نهمین کنفرانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر گفت: سیاست و چشم‌انداز این است که گرمایش و سرمایش خانه‌ها از برق تأمین شده و گاز حذف شود.

شماره آگهی ۱۹۳۳۲۵۷

نوبت دوم

آگهی تجدید فراخوان استعلام ارز بابی کیفی مشاوران

شماره فراخوان در سامانه ستاد ۲۰۰۴۰۰۱۰۳۴۰۰۰۰۳۰

شرکت ملی نفت ایران

شرکت نفت و گاز پارس

موضوع: خرید خدمات مشاوره "ساخت مدل سه بعدی و چهار بعدی ژئومکانیکی در بخشی از میدان پارس جنوبی جهت بررسی تاثیر کاهش فشار مخزن بر روی تجهیزات سرچاهی و احتمال فرونشست مخزن" به شماره ۳۵-۱۴۰۳-۱۲۹۳

شرکت نفت و گاز پارس (کارفرما) به نشانی "تهران - خیابان فاطمی - نبش خیابان پروین اعتصامی - پلاک ۱"، در نظر دارد جهت انجام خدمات مشاوره با موضوع "ساخت مدل سه بعدی و چهار بعدی ژئومکانیکی در بخشی از میدان پارس جنوبی جهت بررسی تاثیر کاهش فشار مخزن بر روی تجهیزات سرچاهی و احتمال فرونشست مخزن" به روش انتخاب بر اساس کیفیت و قیمت (QCBS) مطابق آیین نامه خرید خدمات مشاوره و از بین مشاوران دارای حداقل گواهی صلاحیت رتبه ۳ در رشته مطالعات اکتشاف و استخراج نفت و گاز از سازمان برنامه و بودجه جهت ارز بابی کیفی اقدام نماید:

از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت می گردد حداکثر سه روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم جهت دریافت اسناد و مدارک ارزیابی کیفی به نشانی اینترنتی **setadiran.ir** سامانه تدارکات الکترونیکی دولت مراجعه و اسناد استعلام ارزیابی کیفی را دریافت نمایند.

لازم به توضیح است که پس از انجام فرآیند ارزیابی کیفی، اسناد مناقصه میان متقاضیان واجد شرایط توزیع خواهد شد.

بدیهی است ارائه مدارک هیچ گونه حقی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد. همچنین مهلت تکمیل اسناد استعلام ارزیابی کیفی و تحویل آن از آخرین روز توزیع استعلام دو هفته میباشد.

در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با شماره تلفن ۵ و ۸۳۷۶۲۶۰۴-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱

شرکت نفت و گاز پارس روابط عمومی